

Arrest

nr. 189 835 van 18 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. LYDAKIS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, Z.A.B., bent een Afghaanse burger van Oezbeekse origine. Uw moedertaal is Oezbeeks. U bent 28 jaar oud en "deist" van religieuze overtuiging. U bent geboren in de stad Maimana van de provincie Faryab waar u uw eerste zes studiejaren volgde. Vervolgens ging u naar de stad Mazar-e-Sharif van de provincie Balkh om aan de internationale school te studeren genaamd Afghan Turk High School. Na het behalen van uw diploma middelbaar onderwijs werkte u drie jaar lang bij een Turks bedrijf in Mazar als tolk. Nadien begon u aan uw universitaire studies in Bishkek in Kirgizië. U bleef daar tussen 2010 en 2015 en studeerde af in 2015 als computer ingenieur. In die periode leerde u uw vrouw kennen, een Kirgizische en christelijke Oezbeekse van origine. Jullie trouwden in 2013. U hebt een minderjarige zoon van dit huwelijk.

Nadat u uw diploma behaalde in Kirgizië keerde u samen met uw zoon en echtgenote terug naar Maimana, Afghanistan. Daar opende u een karaoke- en shishabar. U kreeg om die reden bedreigingen van de taliban. Ze stuurden u een eerste sms en na drie à vier maand een tweede sms. Ze maakten daarin duidelijk dat ze van de taliban waren. Als laatste kreeg u ook een telefoontje van de taliban. U werd ervan beschuldigd mensen afstand te doen nemen van de islam door middel van uw bar. Ze bedreigden u met dood en waren op de hoogte dat zowel u als uw vrouw geen moslims waren. Drie weken na dit telefoontje plaatsten de taliban 's nachts om twee uur een bom in uw bar waardoor deze vernield werd. Die dag zelf, dus op 8 november 2015, verliet u de stad en ging u samen met uw echtgenote en uw zoon naar Mazar waar u familie heeft wonen. U bleef daar gedurende tien dagen. Ondertussen stuurde u uw vrouw en zoon naar Kirgizië terug en vroeg u zelf een Iraans visum aan. Met dit visum verliet u op 18 januari 2016 Afghanistan. U bleef eerst bij een vriend in Teheran gedurende drie maanden. U ging vervolgens naar Istanbul waar u gedurende vijf maanden bij uw broer en diens gezin bleef. Nadien vertrok u naar Athene waar u gedurende drie maanden bij een vriend bleef. Op 7 maart 2017 werden uw vingerafdrukken in Griekenland genomen. Daar kocht u vervalste identiteitsdocumenten en reisde u naar België door met als doel een vlucht te nemen naar Dublin. Zo wilde u van Dublin naar Londen reizen waar uw zus al jaren verblijft om daar asiel aan te vragen. U werd echter op 31 mei 2017 gearresteerd door de politie op de luchthaven van Charleroi en werd u overgeplaatst naar het gesloten centrum van Vottem. U vroeg op 2 juni 2017 asiel aan. Bij terugkeer vreest u de taliban die uw karaokebar vernielden en bovendien wil u ook niet terugkeren omdat u zich in Afghanistan niet vrij voelt als "deist".

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een flash disk met daarin enkele liedjes, uw trouwvideo en enkele foto's van uw gezin; uw Afghaans paspoort; uw taskara; uw rijbewijs; uw diploma en schoolrapporten van de Afghan Turk High School; een certificaat van Herat Universiteit waar u een semester studeerde; uw diploma en studiecificaten van de International Atatürk Alatoo University in Kirgizië; een geboorteakte van uw kind; een bewijs van ongehuwde staat om te mogen trouwen; en brief van de Afghaanse autoriteiten voor de verlenging van uw visum in Kirgizië.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het asielrelaas waarop u zich baseerde om asiel aan te vragen werd ongeloofwaardig gevonden. Het CGVS kan geen geloof hechten aan het feit dat u een karaoke- en shishabar opende in Maimana in de provincie Faryab en evenmin kan er geloof worden gehecht aan de bedreigingen die u om die reden ontving van de taliban.

U deelde mee dat u drie waarschuwingen kreeg van de taliban, de eerste twee waren in de vorm van een sms, de derde was een telefoontje dat u kreeg van de taliban. Vreemd genoeg bracht u niemand van uw netwerk op de hoogte van deze bedreigingen, noch uw echtgenote, noch uw familie, uw werknemers of vrienden. U dacht eerst dat de bedreigingen een grapje waren. Pas bij het telefoontje dat u kreeg dacht u dat u de bar misschien moest sluiten (CGVS p. 15). U deelde echter ook na dit telefoontje met niemand, en nam u evenmin andere stappen ter uw bescherming. Vervolgens werd uw winkel drie weken na het telefoongesprek op 8 november 2015 door de taliban aangevallen.

Het is niet aannemelijk dat iemand van uw opleidingsniveau de bedreigingen van de taliban niet serieus nam en ze als "een grapje" beschouwde. U bent een hoogopgeleide persoon die de situatie in Afghanistan kende, die een groot netwerk heeft in Afghanistan en die ook naar nieuws en televisie keek. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u het risico helemaal niet kon inschatten. Bovendien beschikte u over een groot netwerk zowel in uw stad Maimana als in Mazar. U kende zelfs de provinciale gouverneur van Faryab persoonlijk die uw plannen om de karaokebar te openen, steunde (CGVS gehoorverslag p. 12). Het is dan ook zeer bevreemdend dat u geen hulp inriep van iemand van dit netwerk, niet tijdens de periode waarin u bedreigd werd en evenmin nadat uw bar aangevallen werd.

Over de aanslag op uw bar kon u bovendien geen gedetailleerde verklaringen afleggen. Zo zouden de taliban het raam gebroken hebben en een bom gegooid hebben in uw bar en dit rond 2 uur 's nachts. Uw vader werd daarop opgebeld door de politie. U ging niet ter plaatse om te gaan kijken en ging in plaats daarvan meteen naar Mazar-e-Sharif (CGVS p. 6, p. 16). U hebt dit relaas meermaals herhaald. U ging niet ter plekke omdat uw vader u dat verbood, maar u wist ook niet of uw vader ter plekke is gegaan – u herhaalt dat hij misschien is gegaan-, wat opvallend is (CGVS p. 16). Uw verklaringen gingen niet verder dan een grove feitenopsomming, hetgeen het CGVS niet kon overtuigen.

Dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde m.b.t. de aanslag op uw bar op 8 november wordt ook bevestigd door uw Facebookactiviteit.

U beweerde zowel tijdens uw eerste als tijdens uw tweede gehoor voor de asioldiensten dat de aanval op uw bar op 8 november 2015 plaatsvond (Verklaring DVZ, vraag 31, p. 11; Vragenlijst DVZ, vraag 5, CGVS p. 13, p. 16). Op 8 november 2015 plaatste u echter drie foto's op Facebook waarin u samen

met uw vrienden afgebeeld staat met als titel “een perfecte dag met de beste vrienden” (zie landeninformatie nr. 1). Nochtans beweerde u dat u die dag zelf plots naar Mazar moest vluchten samen met uw gezin. U was zodanig bang dat u zelfs niet meer naar uw bar ging om de schade met uw eigen ogen te zien.

Dat u in 2015 in de stad Maimana bleef tot de dag van uw vertrek op 8 november bleek ook niet te kloppen. Uw ondermaatse kennis van recente incidenten en de situatie tijdens de periode dat u terug in Faryab woonde en uw algemene gebrekkige kennis van de stad laten zien dat u daar niet recent woonde.

Zo kon u de veiligheidssituatie in de stad nauwelijks beschrijven. Uw summiere antwoorden gingen niet verder dan “geen veiligheid, taliban, regering, gevechten” (CGVS p. 11). Nochtans viel de stad in die periode bijna in handen van de taliban en vonden er veel incidenten plaats, zoals blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. U deelde zelfs mee dat de meeste mensen in Maimana de taliban leuk vonden. De berichtgeving over de stad laat echter zien dat de stad door de bewoners zelf verdedigd werd toen de taliban aan een offensief begon in oktober 2015. Zo werden deze groep van strijders genoemd als People’s Resistance Front (zie landeninformatie nr. 2). Gevraagd naar de aanwezigheid van verschillende gewapende groeperingen kon u enkel de taliban noemen (CGVS p. 12). De objectieve informatie waarover het CGVS beschikt toont echter aan dat er ook buitenlandse, voornamelijk jihadi-strijders afkomstig uit Oezbekistan, aanwezig waren in de stad (landeninformatie nr. 3). U kon ook de regio’s waar er meest gevochten wordt niet noemen. U antwoordde eerder dat de taliban ‘s nachts de macht hadden en de regering overdag (CGVS p. 12). Nochtans werden grote delen van Qaisar, Almar en Pashtounkot and Shirin Tagab door de taliban gecontroleerd, zoals uit de bijgevoegde informatie blijkt (landeninformatie nr. 2, 3).

U deelde mee dat er in die zeven maand dat u in Maimana woonde bijna elke maand een aanslag gepleegd werd in de stad (CGVS p. 11). Gevraagd naar een specifiek incident antwoordde u dat in juni-juli 2015 een bomaanslag werd gepleegd net voor het gebouw van de Afghaanse intelligentiedienst. Zo zouden er drie bommen geplaatst zijn in een auto dichtbij de markt. Een gelijkaardig incident werd teruggevonden in objectieve informatie. Echter zou het gaan om één bom die op een fiets werd geplaatst dichtbij de Kabul Bank, dus niet voor de intelligentiedienst (landeninformatie nr. 4). Indien u in die periode daar woonde en werkte zou u meer en vooral juiste details moeten kunnen geven over dergelijk incident. Een andere aanslag gebeurde volgens u op de eerste dag van het Suikerfeest in de grootste moskee waarbij heel veel mensen zouden omgekomen zijn (CGVS p. 11-12). Deze aanslag werd echter niet teruggevonden in objectieve informatie. Indien deze aanslag van dermate grote omvang was zoals u ze beschreef kan men verwachten dat hierover bericht wordt in de media. Een dergelijke aanslag vond blijkbaar wel in 2012 plaats. Zo was er een grote bomaanslag op de grote moskee in Maimana tijdens het Offerfeest waarbij veertig mensen omkwamen (landeninformatie nr. 5). Over een gelijkaardige aanslag in 2015 tijdens het Suikerfeest werd echter niets gevonden.

Geconfronteerd met het feit dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw recent verblijf in Faryab antwoordde u dat uw paspoort het bewijs is van uw verblijf omdat u het in die periode opvroeg aan de politiedienst in Faryab (CGVS p. 18). Uw paspoort, dat u voorlegt, werd echter afgegeven door de Afdeling Paspoorten in Kabul, hetgeen u zelf trouwens ook bevestigde. Bovendien zou één dergelijk stempel op uw paspoort niet als bewijs beschouwd kunnen worden voor uw verblijf van verschillende maanden in Maimana. U kunt ook grotendeels in bijvoorbeeld Mazar-e-Sharif gewoond hebben en sporadisch op bezoek zijn geweest in Maimana en toch daar uw paspoort aanvragen. Uw Facebookactiviteit bevestigt trouwens dit vermoeden. Zo postte u in 2015 vooral foto’s uit Mazar waaronder ook een foto in een karaokebar in Mazar. Op verschillende posts duidde u aan dat u tussen Maimana, Mazar en Kabul reisde (landeninformatie nr. 1).

Gelet op het bovenstaande kan het CGVS geen geloof hechten aan het feit dat u een karaokebar had in de stad Maimana, evenmin aan de bedreigingen die u als gevolg ervan ontving.

U beweerde ook dat u niet kon terugkeren naar Afghanistan omdat u een **deïst** bent. Gevraagd wat deïsme voor u betekende, antwoordde u dat u in God geloofde en dat u tevens tolerant bent voor alle religies. Zo zou u in alle gebedshuizen kunnen bidden tot God. U vond het ook niet storend om een kerk binnen te gaan. U ging eveneens naar de moskee. U geloofde niet dat Islam de beste religie was. U las ook alle vier de heilige boeken, dus Koran, Bijbel, Zabur en Torah (CGVS p. 3).

Uw identiteit als “deïst” zoals u deze beschreef veroorzaakte voor u toe nu toe geen probleem. Het CGVS beoordeelt het toekomstrisico eveneens als niet bestaande. Immers betekent deïst zijn voor u tolerantie voor alle religies, hetgeen niet strafbaar is in Afghanistan. U komt zelf uit een liberale familie. Zo zijn uw familie en vrienden allemaal op de hoogte van uw houding tegenover religie en hebben ze er nooit een probleem van gemaakt. Uw familie zou de keuze volledig aan u overlaten (CGVS p. 3).

Zo werd uw huwelijk met uw vrouw, een christen, ook warm onthaald door uw familie. Uw vader betaalt nog steeds de kosten van uw echtgenote en uw zoon die momenteel in Kirgizië wonen (CGVS p. 18). Uw echtgenote en uw zoon woonden in Afghanistan samen met u. Gevraagd hoe uw echtgenote het

daar vond, schetste u een positief beeld daarvan (CGVS 18). Gevraagd of u problemen ervaarde omwille van uw religieuze overtuiging, verwees u louter naar de algemene situatie waarin mensen in Afghanistan moslim moeten zijn en naar de aanval op uw karaokebar en bedreigingen door de taliban, die in het bovenstaande gedeelte werd tegengesproken (CGVS p. 3).

U beweerde ook in een kerk in Bishkek getrouwd te zijn. U toonde als bewijs een video van de huwelijksceremonie. Deze foto's tonen echter aan dat u niet in een kerk trouwde, maar wel in een overheidsgebouw van de Kirgizische overheid waar huwelijken geregistreerd worden. Het betreft hier dus een officieel huwelijk, geen religieus huwelijk in een kerk zoals u beweerde (landeninformatie nr. 6). U trouwde tevens ook in Afghanistan waar u een trouwfeest gaf, ook zonder problemen van buitenaf. U bevestigde ook islamitisch gehuwd te zijn voor de imam in Afghanistan (CGVS p. 7, p. 17).

Op uw Facebook postte u ook foto's van uzelf aan het schrijn van Hazrat Ali, de grote moskee in Mazar. Tevens zijn er posts waarin u iedereen een gelukkig Suikerfeest wenst (landeninformatie nr. 1). Er zijn aldus ook geen aanwijzingen dat buitenstaanders op de hoogte zijn van uw religieuze overtuiging. In het licht hiervan dient het CGVS te concluderen dat er voor u in Afghanistan geen risico op vervolging is omwille van uw identiteit als "deïst".

Dat u met een christen getrouwd bent dient ook in vraag gesteld te worden. U kon immers geen informatie bieden over haar geloof. Zo wist u niet eens welke strekking van het christendom uw echtgenote volgde ondanks het feit dat u al vier jaar met haar getrouwd bent. U wist evenmin naar welke kerk ze ging of welke kerk ze volgde (CGVS p. 17). Vreemd genoeg verklaarde u nog op DVZ dat ze katholiek is (zie Verklaring vraag 15). Uw onwetendheid hierover roept ernstige twijfels bij de religie van uw echtgenote.

Wat er ook van zij, er dient ook te worden toegevoegd dat het feit dat u als een Afghaanse man met een christelijke vrouw getrouwd bent, cultureel en traditioneel gezien minder stigmatisering met zich meebrengt dan de situatie waarin een Afghaanse vrouw met een christelijke man is getrouwd. Dit, gezien er wordt van uitgegaan dat de religie in Islam via de man doorgegeven wordt aan de volgende generaties. Dit houdt dus in casu ook geen risico op vervolging in (landeninformatie nr. 7)

Gelet op het bovenstaande zijn er geen elementen om u een beschermingsstatus toe te kennen. Hierbij dient te worden toegevoegd dat u ook helemaal geen haast had om asiel aan te vragen. Rekening houdend met de vaststelling dat u pas anderhalf jaar na vertrek uit Afghanistan asiel aanvraagde in België en dit pas nadat u aangehouden werd met valse identiteitspapieren dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. U verliet Afghanistan en bleef eerst twee à drie maand bij uw vrienden in Teheran. U ging dan illegaal naar Istanbul en bleef daar ongeveer zeven maand bij uw broer en diens gezin. Desondanks beweerde u initieel drie maanden (zie Verklaring DVZ, vraag 31, p. 10) en later maximaal vijf maanden in Turkije te zijn geweest. Uw Facebookactiviteit liet echter zien dat u zeker tussen februari en augustus 2016 in Turkije bleef (landeninformatie nr. 1). Gevraagd waarom u zo lang illegaal in Turkije bleef en dus zo lang wachtte om bescherming aan te vragen, antwoordde u dat u uw neef al lang niet had gezien en dus hem niet meteen wilde verlaten (CGVS p. 14). Dan ging u naar Athene en bleef daar gedurende drie maand bij uw vrienden. U verklaarde dat u uw verblijfstatus wilde legaliseren maar dat het niet lukte. Zo beweerde u dat de Griekse asielautoriteiten geen verantwoordelijkheid namen. U belde ze via Skype duizenden keren maar ze namen niet op (CGVS p. 13). Het CGVS heeft begrip voor de moeilijke omstandigheden waarin u in die periode in Griekenland verbleef. Er dient echter te worden gewezen op het feit dat het bij veel asielzoekers wel gelukt is om hun verblijf te registreren in Griekenland. Bovendien verklaarde u zelf nooit van plan te zijn geweest om asiel aan te vragen in Griekenland. Van een asielzoeker kan echter worden verwacht dat deze asiel aanvraagt in het eerste veilige land dat hij/zij kan bereiken. Uw doel was louter het laten registreren van uw aankomst en verblijf in Griekenland, dat niet is geslaagd. U bleef daar bij uw vrienden en wilde louter verder reizen. Er dient ook te worden toegevoegd dat u in deze periode een valse identiteitskaart kocht om verder te reizen in Europa naar uw zus in Londen. Dit toont tevens aan dat u er niet van terugdeinsde om bewust vervalste identiteitsdocumenten te gebruiken.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. U hebt geen documenten neergelegd die het bestaan van uw karaokebar bewijzen, noch het bestaan van de bedreigingen door de taliban. Evenmin kon u bewijs neerleggen voor uw recent verblijf in Maimana. Uw taskara, uw paspoort, en uw rijbewijs kunnen uw identiteit en Afghaanse nationaliteit bewijzen, gegevens die hier niet ter discussie staan. Uw schoolrapporten en diploma's kunnen uw opleidingsniveau en uw verblijf in Mazar en in Bishkek bewijzen, hetgeen hier ook niet betwist wordt. Uw huwelijkscertificaat en de geboorteakte van uw zoon bevestigen ook dat u getrouwd bent en dat u een zoon hebt, hetgeen ook niet tegengesproken wordt. U beweerde dat er foto's van uw karaokebar op uw flash disk te vinden zouden zijn. Op deze disk werden echter geen dergelijke foto's gevonden.

Deze flashdisk bevatte enkel liedjes, en uw trouwvideo waarin duidelijk werd dat u in Bishkek niet in een kerk trouwde zoals u meedeelde maar wel in een overheidsgebouw. Daarnaast bevonden er zich op deze flashdisk ook foto's van uw zoon en uw echtgenote, hetgeen ook niets voegt aan uw asielrelaas.

Bovendien dient er op gewezen te worden dat aan privé-foto's evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de Mazar-e-Sharif te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mazar-e-Sharif via dagelijkse binnenlandse vluchten vanuit de internationale luchthaven van Kaboel op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Balkh province van 28 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, de stad Mazar-e-Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan en wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het gros van de incidenten die er plaatsvinden zijn "non-conflict related".

Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar-e-Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2015, als in 2016 vonden er ook enkele aanvallen op "high-profile" doelwitten plaats.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Mazar-e-Sharif actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Mazare- Sharif. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2015 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Mazar-e-Sharif vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u al negen jaar in Mazar hebt gewoond en dat u daar over een groot netwerk beschikt. U studeerde daar aan de internationale school genaamd Afghan Turk High School vanaf het zevende leerjaar tot het einde van uw middelbare studies. Gedurende het academiejaar bleef u dan op het internaat. In Mazar hebt u ook verschillende familieleden, zijnde de twee broers van uw moeder, dus uw ooms, en hun kinderen. U ging immers elke vrijdag op bezoek bij deze ooms tijdens uw studies. Uw ooms in Mazar zijn tevens zakenmensen die goederen laten overkomen van Tasjkent naar Mazar. U verklaarde er nog contact mee te hebben. Na uw vlucht uit de stad Maimana ging u ook meteen naar Mazar met uw gezin. Dus kan het CGVS concluderen dat u steeds contact hebt met uw netwerk in Mazar en dat ze bewezen hebben dat ze u willen helpen en hiermee in staat te zijn. Na uw middelbare studies werkte u ook drie jaar lang in Mazar bij een Turks bedrijf. Zo beweerde uzelf dat u niet enkel familie maar ook vrienden hebt in Mazar zowel van tijdens uw studies als van op uw vorig werk.

Bovendien bent u ook een hoogopgeleide man met een diploma computer ingenieur die ook zeven verschillende talen spreekt: Oezbeek, Russisch, Turks, Hindi, Urdu, Dari/Farsi en Kirgizisch. U komt ook uit een welgestelde familie. Uw vader betaalde uw studies die u telkens volgde aan een internationale privéschool. Hij komt ook tussen voor de kosten van uw zoon en uw echtgenote die momenteel in Bishkek wonen.

U hebt ook bewezen dat u in staat bent om te functioneren in verschillende steden en landen. Zo woonde u naast uw geboortestad Maimana ook in Mazar en in Herat en gedurende vijf jaar in Bishkek. Onderweg woonde u ook maandenlang in Teheran, Istanbul en in Athene. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mazar-e-Sharif over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. U verwees enkel naar de algemeen onveilige situatie in Afghanistan. U haalde evenmin enige concrete feiten of elementen aan betreffende de situatie in de provincie Balkh.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel stelt verzoeker als volgt: “Met betrekking tot het besluit door het Algemeen Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 23 juni 2017, geen status van politiek vluchteling en subsidiaire bescherming te verlenen, besluit dat betekend werd op 23 juni 2017 en dat niet voldoet aan de eisen van een gepaste motivering die geldt voor maatregelen genomen door

overheden en wel, op grond van de artikelen 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve handelingen op grond van artikelen, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15-12-80 en artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag van Genève."

Verzoeker voert aan dat het argument op zich dat hij op de hoogte was van de veiligheidssituatie in Afghanistan *"kan niet het vreemde gedrag van de belanghebbende rechtvaardigen door de bedreigingen van de Taliban niet serieus te hebben genomen."* Hij meent dat het besluit van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) is gebaseerd op een waardeoordeel. Hij wijst erop dat het argument ook in tegenovergestelde richting kan worden geïnterpreteerd: *"De eiser heeft misschien juist vanwege zijn hoge opleiding kunnen overwegen dat in hoofdzaak er eerder sprake was van intimidatie dat reële bedreigingen en dat de belanghebbende zich pas na de uitvoering van deze dreigementen door de Taliban bewust is geworden van het gevaar en daarna het land heeft verlaten."* Hij wijst er ook op dat hij de redenen heeft toegelicht op grond waarvan hij besloot snel en onmiddellijk zijn woning te verlaten nadat hij zich ervan bewust werd dat de Taliban de bedreigingen zou uitvoeren waardoor hij zich niet langer veilig voelde in Mainama en naar zijn familie in een andere woonplaats vluchtte.

Verzoeker meent voorts dat het CGVS zich beperkt tot algemene beschouwingen over de status van deïsten en christenen in Afghanistan en hun betrekkingen met de taliban. Hij wijst erop dat de taliban in de regio's waarover zij de controle hebben, de sharia toepassen en dat het daarom hoogst onwaarschijnlijk is dat hij en zijn echtgenote op grond van hun geloofsovertuiging geen problemen met de taliban zouden kennen. Hij wijst erop dat zijn geboortestreek, Maimana, sinds 2015 al onder het bewind staat van de taliban.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus citeert verzoeker twee rapporten en een persbericht. Hij stelt dat de veiligheidssituatie in Maimana en in Mazar-e-Sharif is verslechterd. Hij wijst ook op risico's naar aanleiding van zijn vele relaties via zijn familie die goed bevriend zijn met de gouverneur van de provincie.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: twee rapporten (stukken 2 en 4) en een persbericht (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd doordat hij een karaoke- en shishabar uitbaatte, die werd opgeblazen door een bom. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) het gezien zijn hoge opleidingsgraad, zijn uitgebreide netwerk en zijn kennis van de veiligheidssituatie in Afghanistan niet geloofwaardig is dat hij de eerste bedreigingen vanwege de taliban niet serieus nam, (ii) hij geen gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de beweerde aanslag op zijn bar, (iii) de gegevens op zijn Facebookaccount (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) niet te rijmen zijn met zijn verklaringen over de beweerde aanslag op zijn bar,

(iv) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in 2015 in de stad Mainama gezien zijn gebrekkige kennis van recente veiligheidsincidenten, temeer gelet op de gegevens in zijn Facebookaccount, (v) er geen concrete elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat zijn geloofsovertuiging in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging zou meebrengen, evenmin als de

beweerde geloofsovertuiging van zijn echtgenote, (vi) hij pas anderhalf jaar nadat hij Afghanistan zou hebben verlaten, asiel aanvraag en dit slechts nadat hij op de luchthaven van Charleroi werd gearresteerd, en (vii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt de voormelde motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder evenwel een dienstige poging om voormelde motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar verzoeker aanvoert dat het CGVS een waardeoordeel gebruikt bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoeker stelt verder dat de redenering van verweerder waar wordt gesteld dat het niet geloofwaardig is dat hij aanvankelijk de bedreigingen van de taliban niet serieus nam gezien zijn hoge opleidingsgraad, ook in tegenovergestelde richting kan worden geïnterpreteerd. Hij komt evenwel niet verder dan een blote bewering. In de bestreden beslissing wordt immers tevens terecht gewezen op verzoekers uitgebreide netwerk in Afghanistan. Bovendien stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij eerder dacht dat er sprake was van intimidatie, terwijl hij tijdens zijn gehoor verklaarde dat hij dacht dat hem om een grap ging, hetgeen bezwaarlijk hetzelfde kan worden genoemd.

Waar verzoeker erop wijst dat hij uitlegde wat de redenen waren voor zijn snelle en onmiddellijke vertrek nadat hij zich ervan bewust werd dat de taliban de bedreigingen zou uitvoeren, komt hij in feite niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen, zonder evenwel *in concreto* de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen. Overigens wordt er in de bestreden beslissing tevens terecht op gewezen dat verzoekers verklaringen over de beweerd bomaanslag op zijn bar niet gedetailleerd zijn, dat de gegevens op de zijn Facebookaccount (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) niet in overeenstemming zijn te brengen met zijn verklaringen en dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerd verblijf in 2015 in de stad Maimana.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal niet verder komt dan algemene beschouwingen betreffende de status van deïsten en christenen in hun betrekkingen met de taliban, kan hij geenszins worden bijgetreden. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt immers dat wel degelijk en ten gronde rekening werd gehouden met de door verzoeker voorgehouden persoonlijke omstandigheden. Waar verzoeker wijst op de veiligheidssituatie in de stad Maimana, dient er nogmaals op gewezen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerd verblijf in deze stad in 2015, alsook dat verzoeker over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mazar-e-Sharif, alwaar de taliban geenszins de controle heeft (zie *infra*).

Waar verzoeker verwijst naar risico's in hoofde van familieleden van politici in Afghanistan en aanhaalt dat zijn familie goed bevriend is met de provinciegouverneur, dient erop gewezen dat (i) verzoeker zelf geen familielid is van de provinciegouverneur, en (ii) hij noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het CGVS melding maakte van een gegronde vrees voor vervolging omdat zijn familie goed bevriend zou zijn met de provinciegouverneur. Er zijn dan ook geen concrete en persoonlijke elementen voorhanden waaruit in verzoekers hoofde een gegronde vrees voor vervolging zou kunnen blijken naar aanleiding van de voorgehouden vriendschapsrelatie tussen zijn familie en de provinciegouverneur.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (stukken 2-4) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de Mazar-e-Sharif te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mazar-e-Sharif via dagelijkse binnenlandse vluchten vanuit de internationale luchthaven van Kaboel op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Balkh province van 28 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, de stad Mazar-e-Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan en wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het gros van de incidenten die er plaatsvinden zijn "non-conflict related". Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar-e-Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2015, als in 2016 vonden er ook enkele aanvallen op "high-profile" doelwitten plaats.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Mazar-e-Sharif actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Mazare- Sharif. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2015 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Mazar-e-Sharif vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u al negen jaar in Mazar hebt gewoond en dat u daar over een groot netwerk beschikt. U studeerde daar aan de internationale school genaamd Afghan Turk High School vanaf het zevende leerjaar tot het einde van uw middelbare studies. Gedurende het academiejaar bleef u dan op het internaat. In Mazar hebt u ook verschillende familieleden, zijnde de twee broers van uw moeder, dus uw ooms, en hun kinderen. U ging immers elke vrijdag op bezoek bij deze ooms tijdens uw studies. Uw ooms in Mazar zijn tevens zakenmensen die goederen laten overkomen van Tasjkent naar Mazar. U verklaarde er nog contact mee te hebben. Na uw vlucht uit de stad Maimana ging u ook meteen naar Mazar met uw gezin. Dus kan het CGVS concluderen dat u steeds contact hebt met uw netwerk in Mazar en dat ze bewezen hebben dat ze u willen helpen en hiermee in staat te zijn. Na uw middelbare studies werkte u ook drie jaar lang in Mazar bij een Turks bedrijf. Zo beweerde uzelf dat u niet enkel familie maar ook vrienden hebt in Mazar zowel van tijdens uw studies als van op uw vorig werk.

Bovendien bent u ook een hoogopgeleide man met een diploma computer ingenieur die ook zeven verschillende talen spreekt: Oezbeek, Russisch, Turks, Hindi, Urdu, Dari/Farsi en Kirgizisch. U komt ook uit een welgestelde familie. Uw vader betaalde uw studies die u telkens volgde aan een internationale privéschool. Hij komt ook tussen voor de kosten van uw zoon en uw echtgenote die momenteel in Bishkek wonen.

U hebt ook bewezen dat u in staat bent om te functioneren in verschillende steden en landen. Zo woonde u naast uw geboortestad Maimana ook in Mazar en in Herat en gedurende vijf jaar in Bishkek. Onderweg woonde u ook maandenlang in Teheran, Istanbul en in Athene. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mazar-e-Sharif over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. U verwees enkel naar de algemeen onveilige situatie in Afghanistan. U haalde evenmin enige concrete feiten of elementen aan betreffende de situatie in de provincie Balkh."

Verzoeker slaagt er in onderhavig verzoekschrift niet in de voormelde motivering te weerleggen. De informatie die hij aanhaalt (verzoekschrift, stukken 2-4), ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Het loutere feit dat er in Mazar-e-Sharif enkele aanslagen plaatsvonden op "high profile"-doelwitten, betekent immers niet dat

er in deze stad voor burgers alsnog sprake zou zijn van een reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. -M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER